

Om de Omraader, hvor det tidligere Lovforslag med Vidtløftighed beskæftigede sig med Aktieselskabernes Forhold — det var navnlig Aktionærernes indbyrdes Forhold, Bestyrelsens Rettigheder og Forpligtelser og Regler om Generalforsamlingens Afholdelse —, tror jeg, at man med Rette kan sige, at det er Forhold, som bedst eger sig til Regulering indenfor det enkelte Aktieselskabs egen Vedtægt, og hvorom det tilkommer Aktionærerne indenfor det enkelte Selskab at tage de fornødne Bestemmelser. Det, der maa være Hovedsynspunktet for en Aktielov, skulde efter min Opfattelse være dette, at Loven kun eller i det væsentlige kun skal beskæftige sig med de Ting, som i Virkeligheden har Interesse for Offentligheden. Det har, synes jeg, Interesse for Offentligheden, at Aktieselskaberne stiftes under visse betryggende og faste Former, at de organiseres under visse faste Former, men navnlig, at Offentligheden faar fuld Adgang til de Oplysninger, som belyser Selskabets Soliditet. I saa Henseende maa en Aktielov have stor Betydning for Forholdet mellem et Aktieselskab og dets Kreditorer, og de Bestemmelser, som her findes optaget om dette Forhold, er ogsaa ganske tilsvarende de Bestemmelser, som fandtes i Kommissionsforslaget, og som jo i et og alt maatte siges at være overordentlig betryggende. I den Henseende har Kapitlerne om Aktiekapitalens Forhøjelse og Nedsættelse og om Besiddelse af egne Aktier en meget stor Betydning. Men navnlig har ogsaa en enkelt Bestemmelse stor Betydning, den nemlig, der handler om Aktiekapitalens Størrelse. Det karakteristiske for Aktieselskabsformen skulde jo i det hele være dette, at Foretagender, som kræver saa store Kapitaler, at Enkeltmand ikke besidder dem, eller som frembyder en saa stor Risiko, at Enkeltmand ikke vil sætte hele sin Formue ind paa at løbe den, skal iværksættes ved Hjælp af en sammenskudt Kapital, som altsaa er Aktiekapitalen. Men det kan ikke nægtes, at vi her i Landet har en overordentlig stor Række Aktieselskaber, som ikke burde have denne Betegnelse, og som overhovedet ikke burde være mulige. Vi har her i Landet et betydeligt Antal af Aktieselskaber, hvis Kapital angives til 200 Kr., 400 Kr., 1,000 Kr.

eller 2,000 Kr. I det hele er der, saa vidt det i Øjeblikket er mig bekendt, her i Landet ca. 800 Aktieselskaber, hvis Kapital er under 10,000 Kr. Man kan ganske roligt sige, at disse Aktieselskaber ikke er kommet til Eksistens, fordi Enkeltmand ikke har kunnet magte de paagældende Selskaber i økonomisk Henseende, men de er kommet til Eksistens til Omgaaelse af bestaaende Lovbestemmelser. De indehaves for en stor Del af Folk, som er gaaede fallit, eller Folk, som er kommet i Strid med Straffelovgivningen, og som derfor ikke vil være i Stand til selvstændigt at erhverve sig Borgerskab eller til at drive Forretning i eget Navn, eller ogsaa kan Tilfældet være det, at den, som er den virkelige Indehaver af Virksomheden, alligevel ikke vil løbe nogen nævneværdig Risiko. Disse meget smaa Aktieselskaber virker utvivlsomt meget uheldigt i det almindelige Erhvervsliv. De er meget ilde sete — og det forekommer mig med Rette — navnlig fra Detailhandlens Side, og man vil ganske sikkert gøre vel i at forhindre saa smaa Aktieselskaber i i Fremtiden at komme til Eksistens. Det tidligere Forslag indeholdt ogsaa en Bestemmelse om, at et Aktieselskab skulde have en Aktiekapital af mindst 10,000 Kr., hvoraf 25 pCt. skulde være indbetalt. I det foreliggende Forslag er denne Bestemmelse forstærket dert hen, at der mindst skal være indbetalt 10,000 Kr. paa Aktiekapitalen, for at et Aktieselskab kan træde i Virksomhed.

I det Afsnit, som i Kommissionsforslaget handlede om Revisorerne, havde man i høj Grad ønsket — som det ogsaa har været Tilfældet paa forskellige andre Steder i Forslaget — at sikre en Minoritets Ret, og man havde derfor den efter min Opfattelse meget urimelige Bestemmelse, at forinden Regnskabet kom under Afstemning paa en Generalforsamling, kunde en Aktionær stille Forslag om at lade det underkaste en ekstraordinær Revision af en statsautoriseret Revisor, og naar dette Forslag blev vedtaget med en Trediedel af den repræsenterede Kapital, var det vedtaget. Det har altid forekommet mig urigtigt at ville beskytte Minoriteten paa denne Maade. Naar et Aktieselskabs Regnskab fremtræder i den Form, som